

مساله پوشش دست ورزشکاران زن در میان است

29 اردیبهشت 1401

دي ماه سال گذشته به دستور مریم کاظمی‌پور معاون توسعه ورزش زنان وزارت ورزش و جوانان چند رشته ورزشي از جمله مچ‌اندازي و فیتنس و پاورلیفتینگ برای زنان ممنوع اعلام شد. این دستور در حالی صادر شد که در سال‌های گذشته تیم‌های [مچ‌اندازي زنان](#) ایران در مسابقات بین‌المللي حاضر شده و حتي مدال هم کسب کرده بودند. در آن زمان توضیح قانع‌کننده‌اي برای صدور دستور ممنوعیت داده نشد.

کاظمی‌پور در گفت‌وگویی در این رابطه گفت: «رشته‌های اینچنینی فقط يك مرجع رسمي ندارند و تشکلهای مختلفی، رقابت‌های بین‌المللي برگزار می‌کنند. برخی از این رشته‌ها از نظر فرهنگی و پوشش هیچ تناسبی با ما ندارند.» ایشان افزود: «در حالی که هر رشته برای تصویب و شروع فعالیت به خصوص در بخش برون‌مرزی، باید مصوبه چند کمیسیون و همچنین بخش پوشش را داشته باشد که برای این رشته‌ها هیچ کدام از این مراحل طی نشده است.»

بحث پوشش و مسابقات و آسیب‌های فیزیکی احتمالی دلایل عمده‌اي بودند که توسط وزارت ورزش آورده شد. با این حال اهالی ورزش متوجه نشدند که رشته مچ‌اندازي چطور ممکن است از نظر فیزیکی آسیب‌زا باشد یا از نظر پوشش غیراسلامی؟ در واقع تصاویر حضور زنان ایران در مسابقات مچ‌اندازي نشان می‌داد این رشته باید با اقبال مقامات همراه باشد چراکه ورزشکار ما با لباس کامل حضور پیدا می‌کند و هیچ‌گونه تحرکی جز در ناحیه آرنج تا مچ ندارد.

در زمانی که نامه ممنوعیت این رشته‌ها منتشر شد مدیران وزارتخانه قول دادند در کمتر از چند هفته مشکل حل خواهد شد اما با گذشت نزدیک به ۶ ماه نه تنها ممنوعیت لغو نشده که به نظر می‌رسد این روند ادامه خواهد داشت. حال بعد از گذشت این مدت خبرنگار روزنامه اعتماد به اطلاعاتی دست پیدا کرده که دلیل ممنوعیت رشته مچ‌اندازي را نشان می‌دهد.

مساله باز هم سر پوشش است. شاید در نگاه اول از تصاویر ورزشکاران ایرانی در [مسابقات مچ‌اندازي زنان آسیا](#) این طور به نظر برسد که این رشته بی‌مشکل‌ترین رشته ورزشي از نظر پوشش است اما مقامات وزارت ورزش و شخص خانم کاظمی‌پور به جزئیاتی توجه کرده‌اند که تا قبل از این هیچ کدام از رسانه‌ها یا مخاطبان توجه نکرده بودند.

لباس فرم مسابقات مچ‌اندازي بین‌المللي تی‌شرت آستین کوتاه است. دلیل انتخاب این لباس آن است که آرنج ورزشکار باید از دید داور پنهان نماند. مساله آرنج در مچ‌اندازي بسیار اهمیت دارد و یکی از خطاهای رایج در این ورزش اصطلاحاً فول آرنج است. در قوانین آمده آرنج‌ها باید از دید داور پنهان نباشند و هنگامی که آرنج دست یکی از رقبای روي زیر آرنجی بالا رود و در اصطلاح با زیر آرنجی دیگر تماس نداشته باشد از سوي داور اعلام فول می‌گردد. موارد دیگری هم برای فول آرنج مطرح شده است. ورزشکاران زن ایران این امکان را نداشتند که با لباس آستین کوتاه خالی در مسابقات شرکت کنند

بنابراین با هماهنگی مراجع بین‌المللی پذیرفته شد که دختران کشورمان بتوانند با پوشیدن پیراهن آستین کوتاه فرم که تا روی آرنج می‌آید و پوشیدن يك ساق دست که تا آستین تي شرت بالا کشیده می‌شد تمام دست را بپوشانند. به این ترتیب هنگامی که ورزشکار ایران در حالت عادی قرار می‌گرفت به هیچ عنوان نقطه‌ای از دست او دیده نمی‌شد. با این حال در طول مسابقه فاصله‌ای به اندازه شاید يك سانتی‌متر بین آستین تي شرت و ساق دست ایجاد می‌شد و این دقیقاً همان نقطه‌ای است که معاون زنان وزارت ورزش را برآن داشت که حکم به ممنوعیت این رشته بدهد تا ملاحظات لازم را در نظر بگیرند.

این مساله توسط یکی از مقامات سابق وزارت ورزش و جوانان که نخواست نامی از او برده شود تایید شده است. این مقام سابق گفت: «بله همه چیز مربوط به همان فاصله ساق و آستین تي شرت مربوط می‌شود.» همان‌طور که گفته شد تا پیش از این هیچ کس متوجه فاصله ایجاد شده در لباس ورزشکاران زن نشده بود و تازه بعد از مطرح شدن این بحث، باز هم به زحمت می‌توان چنین چیزی را از روی تصاویر تشخیص داد.

با توجه به بحث اهمیت آرنج در مسابقات مچ‌اندازی بین‌المللی باید دید آیا ایران می‌تواند لباسی را به تایید مقامات جهانی برساند که مشکل را برطرف کند یا خیر. البته این رشته می‌تواند در ایران با پوشش متفاوتی برگزار شود کما اینکه خود مریم کاظمی‌پور هم در گفت‌وگویی تاکید داشت: «ما فعالیت داخلی را ممنوع نمی‌کنیم اما در مورد شرایط حضور در رقابت‌های برون مرزی تصمیم می‌گیریم.» هر چند از زمان صدور ممنوعیت مسابقات داخلی رشته مچ‌اندازی هم برگزار نشده است.

*علي ولي اللهی / اعتماد/ 184993